

ΚΑΙ Η ΕΜΒΡΥΟΚΤΟΝΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...!

Ποιός άραγε θυμάται τη θλιβερή επέτειο της ψήφισης, από τη Βουλή των Ελλήνων, του έπαίσχυντου και καταστροφικού Νόμου 1609/1986, με τον παραπλανητικό τίτλο: «**Τεχνητή διακοπή της έγκυμοσύνης και προστασίας της υγείας της γυναίκας...**»,¹ με τον οποίο ουσιαστικά «**νομιμοποιήθηκαν**» οι **φονικές ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ**;

Τό θαῦμα της ζωής!
Έμβρυο 20 εβδομάδων.

Τριάντα (30) ολόκληρα χρόνια έχουν παρ-
έλθει και τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ ἄνομου
νόμου εἶναι ὁρατά και ἀπειλοῦν δημογραφικά,
ἀλλά, τό σπουδαιότερο, ἠθικά και πνευματι-
κά τήν ὑπόστασι τῆς Πατρίδος μας. Ἐάν ὑπο-
λογίσουμε ὅτι **πραγματοποιοῦνται περίπου
350.000–450.000 Ἐκτρώσεις ἐτησίως στή Χώρα μας** (σύμφωνα μέ ἄλλους
ὑπολογισμούς ἀνέρχονται στίς 500.000, πού εἶναι και τό πιά πιθανό) και πολ-
λαπλασιάζουμε μέ τό 30 (ἔτη), τό ἀποτέλεσμα τῆς πράξης εἶναι σοκαριστικό:
**10,5 μέ 13,5 ἑκατομμύρια ἀθῶα ἔμβρυα ἔχουν δολοφονηθεῖ. Πάνω ἀπό μία
ὀλόκληρη Ἑλλάδα ἔχει «φονευθεῖ»! Καί ἡ ἐμβρυοκτονία συνεχίζεται...!**

1. Ἀναφέρει, μεταξύ ἄλλων, ὁ ἐπαίσχυντος «ἐκτρωτικός» νόμος 1609/1986:

«... 4. Δέν εἶναι ἄδικη πράξη ἡ **τεχνητή διακοπή τῆς ἐγκυμοσύνης πού ἐνε-
ργεῖται μέ τή συναίνεση τῆς ἐγκύου ἀπό γιατρό μαιευτήρα-γυναικολόγο μέ τή συμ-
μετοχή ἀναισθησιολόγου σέ ὀργανωμένη νοσηλευτική μονάδα, ἂν συντρέχει μία ἀπό
τίς ἀκόλουθες περιπτώσεις:**

» **α)** Δέν ἔχουν συμπληρωθεῖ **δώδεκα (12) εβδομάδες ἐγκυμοσύνης.** **β)** Ἐχουν δια-
πιστωθεῖ μέ τὰ σύγχρονα μέσα προγεννητικῆς διάγνωσης ἐνδείξεις σοβαρῆς ἀνωμαλί-
ας τοῦ ἐμβρύου πού ἐπάγονται τή γέννησι παθολογικοῦ νεογνοῦ και ἡ ἐγκυμοσύνη
δέν ἔχει διάρκεια περισσότερο ἀπό **εἴκοσι τέσσερις (24) εβδομάδες.** **γ)** Ὑπάρχει ἀνα-
πότρεπτος κίνδυνος γιά τή ζωή τῆς ἐγκύου ἢ κίνδυνος σοβαρῆς και διαρκοῦς βλάβης
τῆς σωματικῆς ἢ ψυχικῆς υγείας τῆς. Στήν περίπτωσι αὐτή ἀπαίτεῖται σχετική βεβαίω-
σι και τοῦ κατὰ περίπτωσι ἀρμόδιου ἱατροῦ. **δ)** Ἡ ἐγκυμοσύνη εἶναι ἀποτέλεσμα βι-
ασμοῦ, ἀποπλάνησις ἀνήλικης, αἰμομιξίας ἢ κατάχρησις γυναίκας ἀνίκανης νά ἀντι-
σταθεῖ και ἐφόσον δέν ἔχουν συμπληρωθεῖ **δεκαεννέα εβδομάδες (19) ἐγκυμοσύνης...**».

Τό παρόν ἄρθρο περιέχεται στό 3μηνιαῖο Περι-
οδικό «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια»
τῆς «Πανελληνίας Ἑνώσις Φίλων τῶν Πολυ-
τέκνων» (Π.Ε.Φ.Π., ὁδ. Ἀκαδημίας 78Δ, 106 78
ΑΘΗΝΑ, τηλ. 210.38.38.496, fax: 210.38.39.509,
e-mail: info@pefip.gr, ἱστοσελίδα: www.pefip.gr).

Συντάκτης του εἶναι ὁ κ. Ἰωάννης Γ. Θαλασ-
σινός, διευθυντής τῆς Π.Ε.Φ.Π.

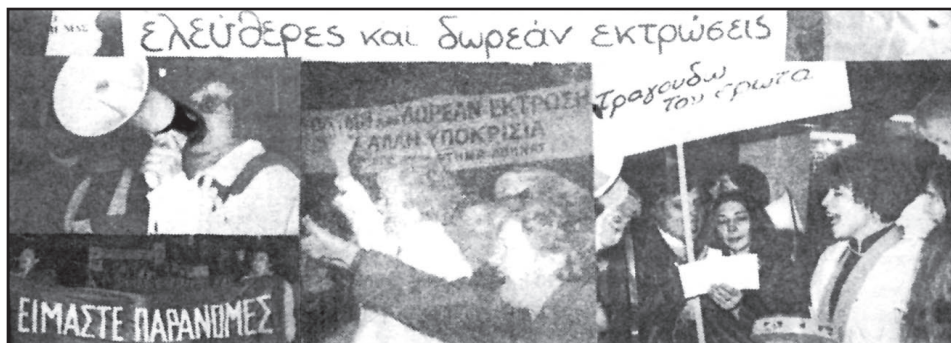
Σ' αυτή την παράλογη ιστορία είναι αξιοσημείωτη η παραπληροφόρηση, πού με τη μορφή της προπαγάνδας αποκορύπτει την ουσία της πράξης. Τό νόημα τών λέξεων αλλάζει ή χρησιμοποιείται επιλεκτικά, προκειμένου νά δηλώσει τό προκατασκευασμένο ιδεολόγημα, πού βέβαια απέχει πολύ από τήν αλήθεια. Έτσι, ή λέξη «έκτρωση» αντικαταστάθηκε μέ τόν όρο: «τεχνητή διακοπή τής έγκυμοσύνης...» κι αυτό γιατί ή «έκτρωση» παραπέμπει στή βίαιη διακοπή τής έγκυμοσύνης καί στό φόνο τοῦ ἀνυπεράσπιστου ἐμβρύου.

Ὁ ἀείμνηστος καθηγητής τής Νομικῆς Ἀντώνιος Μανιάκης σημείωνε σέ σχετικό ἄρθρο του: «... τό ἐμβρυο δέν εἶναι πράγμα ἤ ἀπλή ιδιότητα τοῦ γυναικείου σώματος, ἀλλά κύτταρο ζωῆς. Τό κυοφορούμενο ἀποτελεῖ ζωή πού ἀναπτύσσεται καί εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέχρι τόν τοκετό μέ τή ζωή καί τήν υγεία τής ἐγκύου. Γιά τό λόγο αὐτό χρήζει ιδιαίτερης προστασίας ἀπό τό δίκαιο».² Ὅμως, ὅπως εἶναι φανερό, ή προστασία αὐτή δέν παρέχεται ἀπό τόν «έκτρωτικό» νόμο στό ἀπειλούμενο μέ έκτρωση ἐμβρυο, μάλιστα συμβαίνει τό ἀκριβῶς ἀντίθετο. Ἐξ ἄλλου, σύμφωνα μέ πολλούς ἐγκριτοῦς Νομικούς-Συνταγματολόγους, ὁ νόμος εἶναι ἀντισυνταγματικός δεδομένου ὅτι ἐρχεται σέ ἀντίθεση μέ τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 5, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, μέ τήν ὁποία κατοχυρώνεται τό δικαίωμα στή ζωή κατά τρόπο ἀπόλυτο. Ἡ συνταγματική διάταξη δέ διακρίνει μεταξύ γεννημένου καί κυοφορούμενου, οὔτε ἐξουσιοδοτεῖ τό νομοθέτη νά κάνει τέτοια διάκριση.

2. Ἐφημ. «Ἐλευθεροτυπία», 11.6.1986, σελ. 9.

Ἐγραφε στό Περιοδικό μας τότε, τό 1986, ὅταν κατατέθηκε τό «έκτρωτικό καί ἐθνοκτόνο» νομοσχέδιο, μεταξύ ἄλλων, ὁ μακαριστός π. Νικόδημος Μπιάλης: «Ἐκατοντάδες συλλογικοί φορεῖς, ὁμάδες ἤ μεμονωμένα πρόσωπα πολιτῶν ἀπό ὅλη τή Χώρα μέ τηλεγραφήματα, ψηφίσματα, ἐπιστολές, συγκεντρώσεις καί ἄλλες ἐκδηλώσεις ἐντονης διαμαρτυρίας διαδηλώνουν τήν ἀντίθεσή τους γιά τήν κατάθεση νομοσχεδίου πού θά “νομιμοποιεῖ” τό ἔγκλημα τών ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ... Ὅσοι λοιπόν ἄμεσα ἤ ἔμμεσα εἶναι ἐμβρυοκτόνοι-ἀνθρωποκτόνοι φονεύουν μόνο τά σώματα τών ἐμβρύων, ἀλλά ὄχι καί τήν ἀσώματη καί ἀθάνατη ψυχή τους, ἡ ὁποία καί θά τοῦς ἐκδικηθῇ καί σέ αὐτή καί στήν ἄλλη Ζωή! “Μή φοβηθῆτε ἀπό τών ἀποκτηνόντων τὸ σῶμα, τήν δέ ψυχήν μὴ δυναμένων ἀποκτείνει...” (Ματθ. 10, 28)» («Π.Ο.», ἀρ. τ. 29/1986, σελ. 3-4).

Ἡ Π.Ε.Φ.Π. εἶχε πρωτοστατήσει σέ ἐκδηλώσεις καί πορείες διαμαρτυρίας, στίς ὁποῖες χιλιάδες Ἑλληνες εἶχαν ἐκφράσει τήν ἀντίθεσή τους στό φονικό νομοσχέδιο. Ἀντίθετα, μερικές ἑκατοντάδες ὑποστηρικτές τών ἐκτρώσεων, μέ προεξάρχουσα τή σύζυγο τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Μαργαρίτα Παπανδρέου καί τά μέλη τής «Ἐνώσης Γυναικῶν Ἑλλάδος» (Ε.Γ.Ε.), προσπάθησαν νά κάνουν ἀντιδιαδήλωση, ἡ ὁποία ἀπέτυχε παταγωδῶς... Παρ' ὅλα αὐτά, τό νομοσχέδιο ψηφίσθηκε ἀπό τήν πλειοψηφία τοῦ τότε κυβερνῶντος κόμματος (Π.Α.Σ.Ο.Κ.), καί οἱ συνέπειές του ἐξακολουθοῦν νά εἶναι καταστροφικές! (Οἱ φωτογραφίες τών «τραγικῶν» αὐτῶν γυναικῶν μέ τά θλιβερά πανό τους, Ἰανουάριος 1986).

Τό άρθρο 2 της «Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (Ε.Σ.Δ.Α.) όρίζει ότι: «Σέ κανένα δέ μπορεί νά επιβληθεῖ ἐκ προθέσεως θάνατος, παρὰ μόνο εἰς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ δικαστηρίου σέ περίπτωση ἀδικήματος πού τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ νόμο μέ τήν ποινή αὐτή». Κι ὅμως, **στό κυοφορούμενο ἔμβρυο μέ τήν ἔκτρωση οὐσιαστικά ἐπιβάλλεται ἡ «θανατική ποινή», χωρίς νά ἔχει κάνει κάποιο «ἐγκλημα»...**

Παρ' ὅλα αὐτά οἱ ἔκτρωσεις ἔχουν παγκοσμίως πολλούς φανατικούς ὑποστηρικτές καί ὁπαδούς, οἱ ὁποῖοι μέ σαθρά «ἐπιχειρήματα» προσπαθοῦν νά πείσουν γιά τήν νομιμότητα, ἀλλά καί τήν ἀναγκαιότητά τους.

Ἔνα τέτοιο ἐπιχείρημά τους, ἀπό τά πιό διαδεδομένα, εἶναι... «ἀνθρωπιστικό!» «Δέν εἶναι σωστό, ὑποστηρίζουν, νά γεννηθεῖ ἕνα παιδί μέ προβλήματα υγείας καί νά ὑποφέρει...». Μέ τή «λογική» αὐτή θά ἔπρεπε καί ὅλους ὅσοι ὑποφέρουν νά τοὺς «ἀπαλλάξουμε» ἀπὸ τόν πόνο τους, σκοτώνοντάς τους... **Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι οἱ ὁπαδοί τῆς «εὐθανασίας» εἶναι συνήθως καί ὑπέρμαχοι τῆς «εὐγονικῆς» καί τῶν ἐκτρώσεων καί ἀντίθετα.** Πρόσφατα, μάλιστα, ἐπιστήμονες ἀπέδειξαν ὅτι **τό ἔμβρυο αἰσθάνεται πόνο, πονάει δηλαδή ὅπως ὅλοι μας, πρὶν ἀπὸ τήν 8ῃ ἐβδομάδα.**³ Γεγονός πού ἀνατρέπει καί ἀκυρώνει τὸ δῆθεν «ἀνθρωπιστικό» ἐπιχείρημα τῶν ὁπαδῶν τῶν ἐκτρώσεων, ἀφήνοντάς τους ἡθικά ἀκάλυπτους...

Ἄλλωστε, οἱ περισσότερες «ἀσθένειες» (Μεσογειακή Ἀναιμία, Σύνδρομο Down κλπ.), γιά τίς ὁποῖες δολοφονοῦνται τά ἀγέννητα παιδιά ὅταν «διαγνωσθεῖ» ὅτι πάσχουν, μέ τή βοήθεια τῆς ἐπιστήμης ἀντιμετωπίζονται ἀποτελεσματικά. Τό δέ προσδόκιμο ζωῆς τῶν «ἀσθενῶν» ἔχει αὐξηθεῖ καί ἡ ποιότητα ζωῆς τους ἔχει βελτιωθεῖ. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ὑπάρχει πάντα **στὶς ἐξετάσεις προγεννητικοῦ ἐλέγχου**, μέ τίς ὁποῖες γίνεται ἡ «διάγνωση», **τό ποσοστὸ λάθους (σύμφωνα μέ μελέτες ἀνέρχεται σὸ 5%),** καθὼς καί «οἱ κίνδυνοι πρόκλησης δυσμενῶν ἐπιπλοκῶν», τόσο στὴ γυναίκα (βλ. ὑποσημ. 15, σελ. 10) ὅσο καί στὸ παιδί.⁴ Κατὰ τ' ἄλλα ἡ ὑποκριτικὴ κοινωνία μας στέκεται μέ ἀποτροπιασμό στὸ ὄντως ἀποτρόπαιο φαινόμενο τοῦ Καιάδα τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, καί στὶς ἀπάνθρωπες μεθόδους τοῦ Ναζισμοῦ,⁵ ἐνῶ ὑπερθεματίζει καί νομοθετεῖ ὑπὲρ τοῦ συγχρόνου καί ἀπειρώς μεγαλύτερου Καιάδα, αὐτοῦ τῶν Ἐκτρώσεων.

3. Maureen Condic, Phd., Ἀναπληρώτρια Καθηγήτρια τῆς Νευροβιολογίας καί Ἀνατομίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γιούτα-Η.Π.Α. Κατέθεσε τὸ Μάιο τοῦ 2013, ὡς **εἰδικὸς στήν ἀνθρώπινη ἐμβρυϊκὴ ἀνάπτυξη**, στὴ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Βλ. www.lifenews.com/2013/05/23/expert-tells-congress-unborn-babies-can-feel-pain-starting-at-8-weeks/

4. «Ἀνάλογα ἀποσιωπῶνται οἱ κίνδυνοι πρόκλησης δυσμενῶν ἐπιπλοκῶν ἀπὸ τὴν χρῆση ἐπεμβατικῶν ἐξετάσεων (σ.σ. προγεννητικῶν). Ἔτσι, ἡ πιθανότητα νά προκληθεῖ πρόβλημα στὴ μητέρα ἢ καί νά καταστραφεῖ ἕνα ὑγιὲς ἔμβρυο δέν εἶναι **ἐνκαταφρόνητη...**» (Μητροπ. Μεσογαίας κ. Νικολάου Χατζηνικολάου, «Βιοηθικά διλήμματα καί ποιμαντικοὶ προβληματισμοὶ γιά τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς», Ὁμιλία στὴν Τακτικὴ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 9 Ὀκτωβρίου 2014).

5. **Οἱ συνάνθρωποί μας μέ σύνδρομο Down ἦταν οἱ πρῶτοι πού βίωσαν τὸ ρατσισμό τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν τοῦ Χίτλερ καί ὁδηγήθηκαν μαζικά σέ μαρτυρικό θάνατο.** Οἱ πρῶτοι γιά τοὺς ὁποίους οἱ ναζιστὲς ἐπινόησαν τὴν ἔννοια «ζωὴ χωρίς καμμιά ἀξία». Στὴν ἀπολογία του στὸ διεθνὲς δικαστήριό ἐγκλημάτων πολέμου τῆς Νυρεμβέργης ὁ Κάρλ Μπράντ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους τῶν προγραμμάτων «εὐθανασίας», δήλωσε: «... ποτὲ δέν εἶχα ἄλλη πρόθεση ἀπὸ τὸ νά βοηθήσω, ὥστε νά περιορισθεῖ γι' αὐτά τά κακόμοιρα πλάσματα ἡ γεμάτη βάσανα ὑπαρξὴ τους». Ἀραγε, πόσο ἀλήθεια

Ἐπιπροσθέτως, οἱ ὑποστηρικτές τῆς ἔκτρωσης διατείνονται ὅτι τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι αὐτόνομος ἄνθρωπος καὶ δὲν ἔχει ψυχὴ, ἀλλὰ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ σώματος τῆς γυναίκας, ἡ ὁποία ἔχει τὸ «δικαίωμα» τῆς ἐπιλογῆς νὰ αὐτοδιαχειρίζεται τὸ σῶμα της καὶ νὰ εἶναι ἡ μόνη ἀρμόδια νὰ ἀποφασίζει ἐάν θὰ γεννήσῃ ἕνα παιδί ἢ ἂν θὰ «ἀπαλλαγεῖ» ἀπ’ αὐτό. Στὸ διαδίκτυο εἶδαμε ἕνα ὥραϊο σύνθημα, ποὺ περιγράφει μὲ δύο φράσεις τὸ «δικαίωμα ἐπιλογῆς» τῆς μητέρας: **«Ἡ μόνη ἐπιλογή μιᾶς μητέρας ποὺ ἐγκυμονεῖ... εἶναι ἡ γέννηση τοῦ παιδιοῦ της»!**

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὴ θεωρία «τῆς διαδικασίας ἐμψυχώσεως» (δηλ. ὅτι τὸ ἔμβρυο δὲν ἔχει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ψυχὴ, ἀλλὰ ἐμψυχούται τὶς πρῶτες 14 ἡμέρες ἢ καὶ ἀργότερα). Σύμφωνα μὲ τὴ Χριστολογικὴ δογματικὴ διδασκαλία της (Γ’ καὶ ΣΤ’ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι) τὸ ἔμβρυο ἐμψυχούται καὶ συνιστᾷ αὐτοτελὴ ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα **«ἅμα τῇ συλλήψει»** καὶ **«ἐξ ἄκρας συλλήψεως»**⁶. **Δὲν νοεῖται δηλ., ἔστω κι ἀπειροελάχιστο χρονικὸ διάστημα, σῶμα ἄνευ ψυχῆς, οὔτε ψυχὴ ἄνευ σώματος.** Λέγει χαρακτηριστικὰ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: **«Ἄμα δὲ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ πέπλασται οὐ τὸ μὲν πρῶτον, τὸ δὲ ὕστερον».** (**«Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως»**, ἐκδ. Πουρναρά, Θεσ/νίκη 1976, σ. 150). Καὶ συμπληρώνει ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης: **«Οὔτε γὰρ σῶμα πρὸ τῆς ψυχῆς ὑφίστατο (= ὑπῆρχε), οὔτε ψυχὴ πρὸ τοῦ σώματος»** (PG 89, 724). Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ θάνατος ἐπέρχεται μόνο ὅταν ἡ ψυχὴ ἀποχωρισθεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἀλλὰ καὶ **ἡ σύγχρονη γενετικὴ καὶ ἐμβρυολογικὴ ἐπιστῆμὴ ἐπιβεβαιώνει ὅτι τὸ ἔμβρυο ἔχει ὅλες τὶς γενετικὲς πληροφορίες (DNA), ὡς αὐτόνομος ἄνθρωπος, ἀπὸ τῆ σύλληψή του καὶ ὄχι ἀπὸ κάποια ἐβδομάδα τῆς κύησός του ἢ ἀπὸ τῆ γέννησής του,** **«...δὲν εἶναι μίαν ἐν δυνάμει ζωὴν, ἀλλὰ ζωὴν μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἐνήλικα».**⁷

διαφέρει αὐτὴ ἡ φοικτὴ ἀντιμετώπισή τους ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπιση ποὺ ἔχουν στίς ἡμέρες μας, ἀφοῦ τὶς περισσότερες φορές τοὺς στερούμε τὸ δικαίωμα στὴ ζωὴ καὶ δὲν τοὺς ἐπιτρέπουμε νὰ γεννηθοῦν; Καὶ βεβαίως, τὰ σκοτώνουμε πάντα γιὰ τό... **«καλὸ»** τους, γιὰ νὰ μὴν «ὑποφέρουν»! (Βλ. καὶ τὴν ὑπ’ ἀρ. 12 ὑποσημείωσή μας, σελ. 9).

6. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ὁμιλώντας γιὰ τὴν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Χριστό, ἀναφέρει: **«... ἐξ ἄκρας συλλήψεως ἐνώσας ἐαυτῷ καθ’ ὑπόστασιν»** (Ε.Π.Ε., τόμ. 15Α, σελ. 202).

7. «Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἐμβρύου χαρακτηρίζεται ἀπὸ μίαν κανονικὴν, προβλέψιμη καὶ σύνθετη ἀλληλουχία γεγονότων καὶ δὲν ὑπάρχει κάποια ἐιδικὴ στιγμή, ποὺ ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ γίνεταί πρὸ ἁξία σεβασμοῦ καὶ ἀπόκτησης ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἡ ἁξία της εἶναι ἐγγενής. Τὸ ἔμβρυο δὲν εἶναι μίαν ἐν δυνάμει ζωὴν, ἀλλὰ ζωὴν μὲ δυνατότητα νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἐνήλικα, ὅπως τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ σχηματισμένα ἔμβρυα, τὰ νεογέννητα, τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἐφήβους. Τὸ ἔμβρυο

Αὐτὸ τὸ γλυκὸ μωράκι **ἐπέζησε μετὰ ἀπό... ἔκτρωση.** Ἐάν εἶχε ἐπιτύχει ἡ ἔκτρωση, θὰ εἶχε καταλήξῃ στὰ «σκουπίδια» κάποιοι νοσοκομείου...!

«Μεγάλη θέληση νὰ ζήσει ἀπέδειξε ὅτι ἔχει ἡ μικρὴ **Ἀμέλια Χάντ,** ἡ ὁποία γεννήθηκε παρότι ἡ μητέρα της, **Σάνον Σκίνερ,** εἶχε κάνει ἔκτρωση! Τὸ μωρὸ παρέμεινε ζωντανὸ καὶ ἤρθε στὸν κόσμον μὲ καισαρική στὴ Βρετανία, κάνοντας τὴν 20χρονη μαμὰ της νὰ νιώθει τύψεις ποὺ πῆγε νὰ σκοτώσει τὴ «μαχήτρια» κόρη της...

» «Πάντα θὰ μετανιώω γιὰ τὴν ἐπιλογή μου νὰ κάνω ἔκτρωση.... Δὲν θὰ μετανιώσω ποτέ ὅμως ποὺ ἀπέκτησα τὴν Ἀμέλια», δηλώνει τώρα ἡ Σάνον». (Πηγή: www.pronews.gr – 25. 5. 2014).

«Από τη στιγμή κατά την οποία 23 χρωμοσώματα του σπερματοζωαρίου ένωθούν με τὰ 23 χρωμοσώματα του ωαρίου, δημιουργείται ένας νέος άνθρωπος οργανισμός, διαφορετικός από τούς γεννήτορές του. Τό ἔμβρυο από τὴν ἡλικία τοῦ 1-1,5 μηνός παρουσιάζει τὰ ἀνθρώπινα σωματικά χαρακτηριστικά. Στὶς 3 ἑβδομάδες τὸ ἔμβρυο, ἂν καὶ μόλις 2,5 ἑκατοστὰ, ἔχει τὶς καταβολές ματιῶν, πνευμόνων, στομάχου, σπονδυλικῆς στήλης καὶ καρδιάς. **Ἡ καρδιά του χτυπᾷ ἤδη ἀπὸ τὴν 18ῃ ἡμέρα. Μετὰ τοὺς 2,5 μῆνες δὲν δημιουργεῖται κανένα νέο ὄργανο, ἀπλῶς ἀυξάνει ὅ,τι ὑπάρχει.**»⁸

Ἐμβρυο 12 ἑβδομάδων.

Νομίζετε ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ ζήσει, ἐπειδὴ εἶναι... «ἀνεπιθύμητο»;

Καὶ ἐπανερχόμαστε στὸν ἐμβρυοκτόνο νόμο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ὁ νομοθέτης αὐθαίρετα ἀποφαίνεται ὅτι: **«Δὲν εἶναι ἄδικη πράξη ἡ τεχνητὴ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης πού ἐνεργεῖται μὲ τὴ συναίνεση τῆς ἐγκύου...»**. Καὶ συνεχίζει στὸν καταχρηστικὸ ἐπίσης προσδιορισμὸ τῆς ἔκτρωσης, ὡς «μὴ ἄδικης» (καὶ βέβαια ἀτιμώρητης) πράξης, **ἕως καὶ τῇ 12ῃ ἑβδομάδα κύησης, χωρὶς καὶ κάποια «δικαιολογία», ἀρκεῖ μόνο ἡ ἀποτρόπαια ἀπόφαση τῆς μητέρας νὰ χαρακτηρίσει τὸ σπλάγγχο της... «ἀνεπιθύμητο»!**

Ὅμως, τὸ ἔμβρυο πού θὰ προέλθει ἀπὸ βιασμό ἢ ἀποπλάνηση ἢ αἰμομιξία... παύει (κατὰ τὸ νομοθέτη πάντα) νὰ ἔχει δικαίωμα στὴ ζωὴ πέρα ἀπὸ τὴν 12ῃ ἕως καὶ τῇ 19ῃ ἑβδομάδα καὶ μέχρι τότε δὲν εἶναι «ἄδικη» πράξη ἡ ἔκτρωση τοῦ! Καὶ συνεχίζεται ὁ αὐθαίρετος παραλογισμὸς, διότι τὸ ἔμβρυο, πού θὰ «διαγνωστεῖ» μὲ «ἐνδείξεις (!) σοβαρῆς ἀνωμαλίας...», δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα στὴ ζωὴ μέχρι καὶ τὴν 24ῃ ἑβδομάδα, καί, σὰν κάποιος ἀνεπιθύμητος ὄγκος στὸ σῶμα τῆς μητέρας, ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸ νόμο νὰ «ἀποβληθεῖ» βιαίως...!

Τέλος, ἐὰν ἡ ζωὴ τῆς ἐγκύου διατρέχει κίνδυνο, ἡ ἔκτρωση μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ ὁποιοδήποτε στάδιο τῆς ἐγκυμοσύνης. Τότε δικαίωμα στὴ ζωὴ ἔχει μόνο ἡ μητέρα καὶ ὄχι τὸ παιδί! Σκεφτεῖτε τώρα τὴν ὑποθετικὴ περίπτωση, κατὰ τὴν ὁποία μετὰ ἀπὸ ἓνα ἀτύχημα κινδυνεύουν νὰ πεθάνουν ἡ μητέρα καὶ τὸ παιδί της. Ὑπάρχει ὁμως ἡ δυνατότητα οἱ γιατροὶ νὰ σώσουν ἓναν ἀπὸ τοὺς δύο. Ἐὰν ὑποθέσουμε ὅτι ἡ μητέρα ἔχει τὶς αἰσθήσεις της καὶ τῆς τεθεῖ τὸ δίλημμα, **πόσες μητέρες πιστεύετε θὰ ἐπέλεξαν νὰ ζήσουν αὐτὲς καὶ ὄχι τὸ παιδί τους;** Ἐλάχιστες, ἴσως καὶ καμμία!

Ἡ ἔννοια τῆς *Μητροτήτας* ἔχει διαχρονικὰ συνδεθεῖ ἄρρηκτα μὲ αὐτὴν τῆς *θυσίας*. Ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καὶ θὰ ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἡρωίδες μητέρες ἀνά τοὺς αἰῶνες, πού προτιμοῦν νὰ θυσιάσουν ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ τους, γιὰ

στά ἀρχικά στάδια ἀνάπτυξής του δὲν εἶναι κατὰ διαφορετικὸ ἀπὸ ἓνα ἀνθρώπινον ὄν. **Εἶναι ἄνθρωπος** σὲ ἓνα πολὺ ἀρχικὸ στάδιο ἀνάπτυξής του...» (Ἐμμ. Παναγόπουλος, Ἄμ. Ἐπ. Καθηγητῆς Χειρουργικῆς, Διευθυντῆς Χειρουργοῦ Ε.Σ.Υ., www.drasimas.gr/EE396E4E.el.aspx).

8. **«Ἀξιοπρόσεκτες θέσεις καὶ μαρτυρίες γιὰ τὶς Ἀμβλώσεις**», ἐκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσ/νίκη 2011, σ. 6. Μπορεῖτε νὰ τὸ κατεβάσετε ἀπὸ τὸ διαδικτυο δωρεάν: <http://orthodoxoskypseli.gr/dat/AA19ED4F/file.pdf>, ὅπως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον βιβλίο, ἐπίσης τῶν ἐκδόσεων «Ὁρθ. Κυψέλη»: † π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου, **«Σκέψου τὸ σπλάγγχο σου»**, Θεσ/νίκη 2011: <http://orthodoxoskypseli.gr/dat/3F616465/file.pdf>.

Μου άξιζε η θανατική ποινή;

Το "έγκλημά" μου ήταν ότι η σύλληψή μου προκλήθηκε από βιασμό.
Έτσι την επόμενη φορά που θ' ανακρίνατε να μιλάω για άμβλωση "κατ' εξαίρεση"
λόγω βιασμού κι αιμομειδίας, σκεφτείτε μεένα.
Με Λένα Ρεβέκκα.

Εγώ είμαι αυτή η εξαίρεση.

Αμφισβητήστε την άμβλωση.

FEMINISTS FOR LIFE
OF AMERICA
feministsforlife.org

Μετάφραση και παρουσίαση: Ουδία γυναικείν Αγάθωκ
http://www.agaziois.org - e-mail: postmaster@agaziois.org

Αυτή η ωραία άφισα δίνει με σαφή-
νεια απάντηση σε όσους υποστηρίζουν
τήν έκτρωση λόγω βιασμού της μητέρας
(στη Χώρα μας «έπιτρεπέται» μέχρι και
τήν 19η εβδομάδα κύησης!).

Είναι όντως φοβερό και πολύ τραυματι-
κό για τη γυναίκα τό αποτρόπαιο γεγονός
του βιασμού. Όμως, τί φταίει τό άνυπερά-
σπιστο έμβρυο; Άς ρωτήσουν τη Ρεβέκκα
της διπλανής άφισας, εάν θά προτιμούσε
νά μήν είχε γεννηθεί...!

νά ζήσουν τά παιδιά τους, ακόμη και
εάν αυτά δέν έχουν γεννηθεί και φιλο-
ξενούνται στη μήτρα τους.⁹

Έχει διαπιστωθεί ότι, εάν μπορού-
σαν οι μητέρες νά δούν τό άγέννητο παι-
δί τους, πριν άποφασίσουν νά προβο-
ύν σε έκτρωση, ελάχιστες θά προχωρούσαν
στην άποτρόπαια αυτή πράξη. Ό διάση-
μος γυναικολόγος Dr Bernard Nathanson
έχει έπισημάνει τό έξης σημαντικό:

«Άν τό κοιλιακό τοίχωμα της έγκύου γυναίκας ήταν διάφανο, τί είδους νόμους θά είχαμε για τήν έκτρωση;» (άπό τή συγκλονιστική ταινία: **«Σιωπηλή κραυγή»**, όπου παρουσιάζεται η έκτρωση ενός εμβρύου 10 εβδομάδων. Μία ταινία, πού όλες όσες σκέπτονται τήν έκτρωση, πρέπει νά δούν και, άν είναι δυνατόν, μαζί με όσους τίς πιέζουν νά κάνουν έκτρωση, πριν άποφασί-
σουν νά καταστρέψουν δυό ζωές, του παιδιού τους και τή δική τους).^{10, 11}

9. Βλ. ένδεικτικά στό Περιοδικό μας (Ε.Π.Ο., άρ. τ. 144/2014, σελ. 18-20) τήν περι-
πτωση μιās τέτοιας ήρωίδας μητέρας, μάλιστα Ύπερπολύτεκνης με 10 παιδιά, ή όποία
κατά τήν διάρκεια της έγκυμοσύνης της, άν και προσβλήθηκε άπό καρκίνο, **άρνή-
θηκε νά υποβληθεί σε χημειοθεραπείες για νά μή βλάψει τό άγέννητο παιδί της!**

10. Περιγράφει ό ίδιος γιατρός: «... όταν ή άκρη του άναρροφητήρα κτυπά τόν άμνι-
ακό σάκο, τό παιδί άναπνδά. Άντιλαμβάνεται ότι κάτι έπιθετικό γίνεται και άναπνδά
μακριά. Τή στιγμή πού τό άκρο του άναρροφητήρα άρχίζει νά κινείται, τό έμβρυο τό
καταλαβαίνει και άρχίζει νά άναρριχάται στην κορυφή της μήτρας. **Μπορείς νά δεις τό
στόμα του νά άνοίγει σε μία σιωπηλή κραυγή, τήν καρδιά νά έπιταχύνει τόν ρυθμό
της, τά άκρα νά κινούνται γρηγορότερα, τό παιδί νά γυρίζει ταχύτατα...** Τό δράμα
τελειώνει με τόν διαμελισμό του παιδιού μπροστά στά μάτια σου.» (Dr B. Nathanson).

Οί ένδιαφερόμενοι **μπορούν νά δούν τήν ταινία «Σιωπηλή κραυγή» στην ιστο-
σελίδα μας: www.pefip.gr** (στό πεδίο: **«ΦΑΚΕΛΟΣ ΕΚΤΡΩΣΕΙΣ»**, όπου ύπάρχουν
άναρτημένα και πολλά άλλα σχετικά έννημερωτικά βίντεο, κείμενα και φωτογραφίες).
για όσους δέν έχουν πρόσβαση στό διαδίκτυο μπορούμε νά τήν άποστείλουμε δωρεάν.

11. Είναι πολύ σημαντικό νά έπιστήσουμε τήν προσοχή σε όσους επιλέγουν **τή μέθο-
δο της έξωσωματικής γονιμοποίησης**, προκειμένου ν' άποκτήσουν παιδί, διότι άνεξα-
τήτως των άλλων ήθικων, θεολογικών, αλλά και ιατρικών προβλημάτων και διλημμάτων,
πού προκύπτουν άπό τή μή «φυσική» αυτή διαδικασία, είναι κοινή πρακτική νά **γονιμο-
ποιούνται** περισσότερα άπό ένα (1) έμβρυα, συνήθως 4-5 ή ακόμη και 10 και άπό αυτά νά
επιλέγονται τά πιό «ισχυρά» και νά έμφυτεύονται στη μήτρα της γυναίκας. **Τά «πλεονάζο-
ντα» έμβρυα καταστρέφονται** ή καταψύχονται («κρυοσυντήρηση»), για μελλοντική χρήση,
ή χρησιμοποιούνται για πειράματα. Αυτό έχει σάν άποτέλεσμα νά γίνονται ουσιαστικά

Είναι προφανές ότι **επιβάλλεται νά καταργηθεί άμεσα ό νόμος και νά άπαγορευθοϋν όλες άνεξαίρετως οί Έκτρώσεις**. Κάθε έγκυος γυναίκα πρέπει νά αναλαμβάνει τήν ευθύνη τής κυοφορίας του παιδιού της, ως φιλοξενοϋσα στή μητέρα της έναν άλλο, μοναδικό άνθρωπο κι όχι ένα «κτήμα» της ή ένα μέλος του σώματός της.¹² Τήν ίδια ευθύνη έχει φυσικά και ό πατέρας του παιδιού. Μάλιστα, σέ περίπτωση οικονομικής αδυναμίας νά αναλαμβάνει ή Πολιτεία όλα τά έξοδα (κι όχι όπως δυστυχώς γίνεται σήμερα, πού ή δαπάνη γιά τήν έκτρωση καλύπτεται από τά Ασφαλιστικά Ταμεία, ενώ τά οικογενειακά επιδόματα είναι ουσιαστικά ελάχιστα). Καί σέ άκραϊες περιπτώσεις, πού ή μητέρα αδυνατεί νά μεγαλώσει τό παιδί της, αυτό νά δίνεται γιά υιοθεσία σέ άτεκνα ζευγάρια. Καί άν κάποια παιδάκια γεννηθοϋν «άρρωστα» νά αντιμετωπίζονται μέ αγάπη, φροντίδα και σεβασμό, όπως κάθε άλλος άσθενής. **«Η Έκτρωση γιά κανένα λόγο δέν είναι λύση..., γιά όλους όμως τούς λόγους είναι φ ό ν ο ς»!**¹³

Είναι επιτακτική άνάγκη νά κατανοήσουμε ότι οί χιλιάδες έκτρώσεις πού γίνονται κάθε χρόνο στήν Πατρίδα μας, οί όποιες μέ νόμο ύποστηρίζονται από τό

«έκτρώσεις» πολλών έμψυχωμένων έμβρύων στήν άπαρχή τής ζωής τους, τόσο ανά γυναίκα, όσο και άθροιστικά. Στήν περίπτωση πολλαπλής έγκυμοσύνης (3δυα, 4δυα κλπ.)... οί γιατροί πιέζουν τή μητέρα νά δεχθεί «έπιλεκτική» έκτρωση (ή «έπιλεκτική μείωση των έμβρύων», όπως ώριοποιημένα ονομάζεται) και νά «άφαιρεθοϋν» 1 ή 2 ή περισσότερα έμβρυα, τά πιά «αδύναμα», προκειμένου νά ζήσουν τό υπόλοιπα 1 ή 2 και σπάνια 3. Προκύπτει όμως θεάσσιο ήθικό δίλημμα, όταν πρέπει γιά νά γεννηθεί ένα παιδί, τό όποιο φυσικά είναι άρρώστο και δέν φέρει καμία ευθύνη, να θανατωθοϋν τόσα άλλα!

Επίσης, θά πρέπει νά μās προβληματίσει σοβαρά ή τύχη των «κατεψυγμένων» έμβρύων, τά όποια φυλάσσονται σέ ειδικά κέντρα. Σύμφωνα μέ τή νομοθεσία διατηροϋνται γιά μία 5ετία και εάν μέχρι τότε δέν ενδιαφεροϋν γι' αυτά οί γονείς, καταστρέφονται. Στήν Άγγλία τό 1996, μέ τήν πάροδο τής πρώτης πενταετίας από τήν ψήφιση του σχετικού νόμου, έπρεπε νά αποφασισθεί ή τύχη των έμβρύων, πού βρίσκονταν σέ κρουσυντήρηση σέ κλινικές έξωσωματικής γονιμοποίησης. Τήν 1η Αύγούστου 1996 περίπου 3.000 έμβρυα καταστράφηκαν στίς κλινικές!!! Πόσες χιλιάδες τέτοια «ξεχασμένα» έμβρυα καταστρέφονται στήν Έλλάδα, αλλά και σ' όλο τόν Κόσμο; Άλίμονο, πώς μās άνέχεται ακόμα ό Θεός...!

(Βλ. «Ειδικό Άφιέρωμα στά επίκαιρα θέματα: Έξωσωματική Γονιμοποίηση και Προγεννητικός Έλεγχος. ΝΑΙ ή ΟΧΙ;», Ε.Π.Ο., άρ. τ. 90/2001).

12. Τά παιδιά, σύμφωνα μέ τήν Ορθόδοξη Θεολογία, δέν είναι δικά μας, «ιδιοκτησία» μας, γιά νά επιλέγουμε εάν θά γεννηθοϋν ή όχι και νά τά κάνουμε ό,τι θέλουμε, αλλά ή σύλληψη (και ή γέννησή τους) έχει τήν άρχή της «άνωθεν» και είναι δώρο του Θεού. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ό Άγιος Ιωάννης ό Χρυσόστομος: «... τό τεκείν άνωθεν έχει τήν άρχήν, από τής Θεού προνοίας, και ούτε γυναικός φύσις, ούτε συνουσία, ούτε άλλο οϋδέν άνταρκές προς τοϋτό έστιν.» (PG 54, 639). Κατά δέ τό σύγχρονο Άγιο Ιουστίνo Πόποβιτς: «...ό Θεός ενεργεί, ό άνθρωπος συνεργεί.» (Άγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, «Άνθρωπος και Θεάνθρωπος. Μελετήματα Ορθοδόξου Θεολογίας», έκδ. Άστήρ, Άθήναι 1993, σελ. 118).

13. Βλ. άρθρο μας μέ τίτλο: «Υπάρχει λύση γιά τό Σύνδρομο Down;», http://pefip.gr/?page_id=575).

Ένα συγκλονιστικό βίντεο μέ τίτλο: «Άγαπητή μέλλουσα μαμά», μέ άφορητή τήν «Παγκόσμια Ημέρα γιά τά παιδιά μέ Σύνδρομο Down» (21η Μαρτίου) άνέβηκε στό YouTube (<https://youtu.be/IVyZSLkFZKY>), σέ μία προσπάθεια νά καταλάβουν οί μελλοντικοί γονείς, πώς τά παιδιά μέ τή συγκεκριμένη γενετική «πάθηση» μπορούν νά είναι ευτυχισμένα. Παρουσιάζει μία ομάδα 15 νεαρών, ένηλίκων και παιδιών, από όλη τήν Ευρώπη, μέ σύνδρομο Down. Ό καθένας εξ αυτών στέλνει ένα έλπιδοφόρο μήνυμα σέ μία μέλλουσα μητέρα, πού άνησύχησε μόλις έμαθε ότι τό παιδί της έχει τό συγκεκριμένο σύνδρομο. Σās συνιστούμε νά τό δείτε και ιδιαίτερα όσες θέλουν ή πιέζονται νά «ρξουν» τό άθώο μωρό τους, γιατί, ίσως, έχει Σύνδρομο Down!

Κράτος έχουν επιφέρει την «ὀργή» τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος, ἀπό φιλευσπλαχνία, θέλει νά μᾶς παιδαγωγήσει καί νά μᾶς φέρει σέ ἐπίγνωση καί μετάνοια. Ἐλεγε χαρακτηριστικά ὁ σύγχρονος μεγάλος Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης († 12η Ἰουλίου):

«...Ὅταν παραβαίνει ἕνας ἄνθρωπος μία ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου, εὐθύνεται μόνον αὐτός. **Ὅταν ὅμως κάτι πού ἀντίκειται στίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται ἀπό τό Κράτος νόμος, τότε ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ σέ ὅλο τό Ἔθνος, γιά νά παιδαγωγηθεῖ.**¹⁴

Οἱ γυναῖκες πού σκέφτονται ἢ πιέζονται νά προβοῦν σέ ἔκτρωση, ἄς προβληματιστοῦν, πρὶν σκοτώσουν τό ἴδιο τό παιδί τους καί καταστραφοῦν καί οἱ ἴδιες ψυχικά καί σωματικά.¹⁵ **Τίς προτρέπουμε νά ἐπικοινωνήσουν μέ τό Σύλλογό μας,** προκειμένου νά ἐνημερωθοῦν ὑπεύθυνα καί νά βοηθηθοῦν ψυχολογικά, ἠθικά καί ὕλικά (ἡ ἀνωνυμία εἶναι σεβαστή). Ἡ Π.Ε.Φ.Π., ἀπό τῆς ιδρύσεώς της, ἔχει βοηθήσει ἑκατοντάδες τέτοιες περιπτώσεις (βλ. στήν ἐπόμενη σελίδα). Ἐνῶ, ὅσες ἤδη ἔχουν κάνει ἔκτρωση ἄς προστρέξουν στό Μυστήριό τῆς ἱ. Ἐξομολογήσεως, γιά νά ἐναποθέσουν τό βάρος τους στό Ἐλεος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἄλλωστε δέν ἐπιθυμεῖ τό θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ «ὥς τὸ ἀποστρέφαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καί ζῆν αὐτόν» (Ἰεζεκιήλ 18, 23).

Τέλος, ἄς προσευχήμαστε ὅλοι νά φωτίσει ὁ Πανάγαθος τὰ «σκοτισμένα» μυαλά τῶν Πολιτικῶν μας, ὥστε νά σταματήσουν αὐτὴ τὴ «νόμιμη» γενοκτονία. **Ὑπεύθυνοι δέν εἶναι μόνο ὅσοι ψήφισαν, πρὶν 30 χρόνια, αὐτόν τὸν αἰμοσταγή νόμο, ἀλλὰ καί ὅλοι ὅσοι ἀπὸ τότε τὸν ἀνέχονται καί δέν ἀγωνίζονται νά καταργηθεῖ.**¹⁶

14. Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου, «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ», Λόγοι Δ', ἐκδ. Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσ/νίκης 17/2014, σελ. 78.

15. **Οἱ συνέπειες μίας ἔκτρωσης στὴ γυναῖκα,** σύμφωνα μέ ἐπιστημονικὲς μελέτες, διακρίνονται σέ σωματικὲς καί ψυχολογικὲς.

Οἱ κυριότερες σωματικὲς συνέπειες εἶναι: ● **Διάρθρωση τῆς μήτρας καί ρήξη τοῦ τραχήλου** ● **Δοιμώξεις τοῦ γεννητικού συστήματος** ● **Θάνατος: Ἡ ἔκτρωση εἶναι ἡ τρίτη σημαντικότερη αἰτία θανάτου τῶν ἐφήβων, μετὰ τὰ ἀτυχήματα καί τίς αὐτοκτονίες** ● **Στείρωση ἢ δευτεροπαθὲς ἀμηνόρροια** ● **Ἐπιπλοκὲς στίς ἐπόμενες κυήσεις,** ὅπως καθ' ἑξὶν ἀποβολές, ἐξωμήτρια κύηση, ἀνεπάρκεια τοῦ ἔσω τραχηλικοῦ στομίου, πρόωρος τοκετός, ἐμφάνιση προδρομικοῦ πλακούντα, αὐξημένη περιγεννητικὴ νοσηρότητα καί θνησιμότητα ● **Θρόμβωση καί ἐμβολή** ● **Ἐπιπλοκὲς ἀπὸ τὴν ἀναισθησία** ● **Τὰ τελευταῖα χρόνια, σημαντικὲς μελέτες Ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων ἐνοχοποιοῦν τίς ἔκτρώσεις γιά αὐξηση τοῦ κινδύνου ἐμφάνισης καρκίνου τοῦ μαστοῦ.**

Οἱ **ψυχολογικὲς συνέπειες εἶναι τόσες πολλές** (ἔχουν καταγραφεῖ πάνω ἀπὸ 100), πού δόγησε τοὺς ἐπιστήμονες νά τίς συμπεριλάβουν στὰ συμπτώματα τοῦ λεγομένου **«Μετεκτρωτικοῦ Συνδρόμου»**, πού βασανίζει τίς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἔχουν προβεῖ σέ ἔκτρωση. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τίς ἑξῆς:

● **Αὐτοτραυματισμός** ● **Ἐντονα ἐνοχικά συναισθήματα καί ἀδυναμία στὸ χειρισμὸ τους** ● **Αὐτοκτονικὸς ἰδεασμός, ἀπόπειρες αὐτοκτονίας.** Τό 60% τῶν γυναικῶν, πού ἔχουν κάνει ἔκτρωση, ἀναφέρουν ἰδεασμὸ αὐτοκτονίας, ἐνῶ τό 28% τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἐπιχειροῦν νά αὐτοκτονήσουν ● **Χρήση/κατάχρηση ναρκωτικῶν, ἀλκοόλ** ● **ἀνορεξία, βουλιμία, σεξουαλικὰ ἀχαλίνωτῃ ζωῇ κλπ.** ● **Ἐφιάλτες/ταραχένος ὕπνος** ● **Θυμός** ● **Δυσκολία λήψης ἀποφάσεων** ● **Προβλήματα στίς σχέσεις** ● **Προβλήματα στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.** Τό μετεκτρωτικὸ τραῦμα ἔχει συνδεθεῖ μέ μείωση τῶν μητρικῶν δεσμῶν μέ τὰ παιδιά πού γεννῶνται μελλοντικά, βίαιη συμπεριφορὰ, κακοποίηση καί παραμέληση τῶν παιδιῶν, κ.ἄ. Τό 44% τῶν γυναικῶν, πού ἔχουν προβεῖ σέ ἔκτρωση, **παραπονοῦνται γιά νευρικές διαταραχές, ἐνῶ τό 25% ἐπισκέπτεται ψυχίατρο.**

16. Δυστυχῶς καί στὴν Κύπρο αὐτόν τὸν καιρὸ ἐπιχειρεῖται νά «ἀπελευθερωθοῦν» νομικά οἱ ἔκτρώσεις. Βλ. σχετικὴ ἀναφορὰ μας στὴ σελ. 21 τοῦ παρόντος.

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

ΕΚΤΡΩΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ «ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΠΤΙΚΑ»...!

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία δέν δέχεται καί τή χρήση τῆς ἀντισύλληψης, ὡς ἐπέμβασης τοῦ ἀνθρώπου στό δημιουργικό καί σωτηριολογικό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Ἡ «ἐμμονή» τοῦ ἀνθρώπου νά ἐπιθυμεῖ τόν «προγραμματισμό» τῆς ζωῆς του, παραγνωρίζοντας τόν Πανάγαθο Θεό καί τήν ἀγάπη Του πρός τό πλάσμα Του, εἶναι τουλάχιστον ἔνδειξη ὀλιγοπιστίας καί ἄρνησης τοῦ «σταυροῦ», πού πολλές φορές ἐπιτρέπει ὁ Θεός γιά τή σωτηρία μας. Ξεχνᾶμε ὅμως ὅτι **χωρίς Σταυρό δέν ὑπάρχει Ἀνάσταση!**

Ὅμως, αὐτό πού ἴσως οἱ περισσότεροι ἀγνοοῦν εἶναι ὅτι, ἐκτός ἀπό τό γνωστό Ἐκτρωτικό χάπι (τό δηλώνει καί τ' ὄνομά του), κάποια «ἀντισυλληπτικά» εἶναι καί ΕΚΤΡΩΤΙΚΑ. Κι αὐτά εἶναι:

1) Τό «Σπιράλ» ἢ «Ἐνδομήτριο ἀντισυλληπτικό (!) σπείραμα» («προκαλεῖ μείωση τῆς κινητικότητας καί τῆς γονιμότητας τῶν σπερματοζωαρίων, καθῶς καί καταστροφή αὐτῶν, ἐνῶ κάνει τό περιβάλλον τῆς μήτρας ἀκατάλληλο γιά τήν ἐμφύτευση τοῦ γονιμοποιημένου ὠαρίου, ἐφόσον ἐπιτευχθεῖ γονιμοποίηση», κι ὅμως τό ὀνομάζουν «ἀντισυλληπτικό») καί **2) τό Χάπι τῆς «ἐπόμενης ἡμέρας» ἢ «ἐπείγουσα ἀντισύλληψη (!)»** («— Ἐμποδίζει τίς ὠοθηκικές νά ἐλευθερώσουν ὠάριο (ὠορρηξία). — Ἐμποδίζει τή γονιμοποίηση ὠαρίου πού ἔχει ἤδη ἐλευθερωθεῖ. — Ἐμποδίζει γονιμοποιημένο ὠάριο νά προσκολληθεῖ στή μήτρα». Βλ. www.diakonima.gr — 3. 2. 2010, ἄρθρο μέ τίτλο: «Γιατί αὐτό τό φάρμακεῖο δέν πωλᾷ τό χάπι τῆς ἐπόμενης ἡμέρας»»).

Μόνο τό 2014, σύμφωνα μέ τά δημοσιευμένα στοιχεῖα, πωλήθηκαν στή Χώρα μας 2.000.000 χάπια τῆς «ἐπόμενης ἡμέρας» καί τό 27% τῶν Ἑλληνίδων τά ἔχει χρησιμοποιήσει!! Φανταστεῖτε πόσες ἐκτρώσεις ἔχουν γίνει χωρίς κανέναν νά τίς καταγράψει... καί πόσες γυναῖκες ἔχουν κάνει μία ἢ καί περισσότερες ἐκτρώσεις, ἐνῶ πιστεύουν ὅτι ἀπλῶς παίρνουν ἓνα ἀντισυλληπτικό χάπι!

**ΞΕΡΕΤΕ τί εἶναι καί τί προσφέρει ὁ ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π.
(«Πανελλήνιος Σύνδεσμος Προστασίας Ἀγεννήτου Παιδιοῦ»);**

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ σωστά τίς ΓΥΝΑΙΚΕΣ — καί τῆς ἐφηβικῆς καί προεφηβικῆς ἡλικίας νέες, ἀλλά καί γενικά τούς ΝΕΟΥΣ—, ὥστε νά μήν καταλήξουν ΠΟΤΕ στήν τραγική ΕΚΤΡΩΣΗ, οὔτε τή χειρουργική οὔτε τή φαρμακευτική, ἔστω κάποιων ὥρων καί ἡμερῶν, μέ ὁποιαδήποτε μορφῇ ἀντισυλληπτικῶν: «χάπι ἐπόμενης ἡμέρας» κ.λπ., ὅπως καί μέ «σπιράλ», πού εἶναι πρῶιμη ΕΚΤΡΩΣΗ-ΦΟΝΟΣ, ἀλλ' οὔτε καί μέ ΣΤΕΙΡΩΣΗ. (Οἱ Ἱεροί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας-ΚΔ' Ἀποστολ. κ.ἀ.- «κανονίζουν» τήν ἔκτρωση μέ πολυετή στέρσην τῆς θ. Κοινωνίας καί τή στείρωση μέ Ζετῆ ἀφορισμό!). Συνυπεύθυνοι εἶναι καί οἱ ἄνδρες-σύζυγοι, ἀλλά καί «σύντροφοι», ὅπως καί οἱ ἱατροί, οἱ φαρμακοποιοί καί οἱ λοιποί συνεργοῦντες...

Κάθε ΓΥΝΑΙΚΑ λοιπόν «ΑΓΑΜΗ», ἀλλά καί ΕΓΓΑΜΗ, πού ἀντιμετωπίζει πειρασμό ἢ κίνδυνο ΕΚΤΡΩΣΕΩΣ ἢ ΣΤΕΙΡΩΣΕΩΣ, ἄς μὴ δυσκολευθεῖ νά ἐπικοινωνήσει μέ τόν ΠΑ.ΣΥ.Π.Α.Π., πού συσταγάζεται καί συνεργάζεται μέ τήν Π.Ε.Φ.Π. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά ὅσους γνωρίζουν ἐγκύους, πού κινδυνεύουν νά ὀδηγηθοῦν σέ ἔκτρωση. Γράψτε ἢ τηλεφωνήστε ἢ ἐπισκεφθεῖτε μας. Ἡ ΑΝΩΝΥΜΙΑ εἶναι σεβαστή. ΠΡΟΣΟΧΗ ἐπίσης καί ἀποφυγῇ ἀπό τά «Κέντρα Οἰκογενειακοῦ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ», πού συνιστοῦν ἀντισύλληψη, ἀλλά καί ΕΚΤΡΩΣΗ!... Μακριά ἀπό τέτοια κέντρα, πού δυστυχῶς προπαγανδίζονται καί διαφημίζονται πιεστικά... Ζητήστε μας σχετικά ἐντυπα, πού διαθέτουμε ΔΩΡΕΑΝ, ὅπως καί κάθε παρεχόμενη βοήθεια γίνεται ΔΩΡΕΑΝ. Συμβουλευθεῖτε καί ἐμπειρο Πνευματικό.

Τηλέφωνα ἐπικοινωνίας: 210-38.38.496, 38.22.586, FAX: 38.39.509. E-mail: info@pefig.gr

**Ἀφήστε με
νά ζήσω!**

